

ærede Minister gøre Forsøg paa at liste sig til en saadan Svane — jeg vil antage, at i 99 af 100 Tilfælde mislykkes det. At give Lov til at skyde dem fra 21. September vil være at myrde Ungerne og derved umuliggøre fremtidig Forøgelse af Svanerne. Og de er i Øjeblikket i et saa ringe Antal, at jeg maa mene, at man skal beskytte dem og muliggøre en Forøgelse af deres Antal i Stedet for det modsatte.

Derimod vil jeg med største Glæde følge Ministeren i at nedsætte Jagttiden til 31. Januar for disse dejlige Fugle. Men jeg vil i denne Forbindelse ikke undlade at gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at det vistnok skyldes Høvdingen fra Hee, at Jagttiden blev udvidet til 15. April. Saa vidt jeg erindrer, laa dette i, at man ovre ved Ringkøbing Fjord havde visse Jagtejerlag, som hvert Aar holdt nogle Svanejagter saa sent paa Aaret som hen i April Maaned. Det var dem, det daværende ærede Medlem Hr. J. C. Christensen gjorde sig til Talsmand for, og han havde Evne til at gennemføre Bestemmelsen i dette høje Ting. Jeg vil meget gerne støtte den højtærede Minister i, at man gaar til at nedsætte Jagttiden for Svanerne til 31. Januar, men samtidig bibeholde den nuværende Indgang af Jagttiden den 14. November.

En Fugl som Regnsproven nævner Ministeren ikke i sit Forslag. Den vil derfor falde ind under de Bestemmelser, som Ministeren har indsat angaaende Vadefugle, og det vil altsaa sige, at de er jagtbare fra 1. August til 31. Januar i Stedet for nu fra 1. August til 15. April. Naar Tiden for Jagten paa denne Fugl i Loven af 1922 blev sat til saa langt hen paa Foraaret som 15. April, skyldtes dette sikkert daværende Medlem af Tinget Carl Sørensen fra Øland, idet dette ærede Medlem forstod at gøre saadanne Ting gældende, at man her i Tinget var ham følgagtig i at faa denne Jagttid sat saa sent som den 15. April. Men jeg vil ikke have det allerringeste imod at følge Ministeren i at sætte den til den 31. Januar, og jeg vil gerne i denne Forbindelse sige, at i og for sig er det ganske ligegyldigt, om man sætter 31. Januar, 31. December eller 30. November, for i Virkeligheden er der ingen Regnsprover her i Landet i den Periode. Men samtidig kunde jeg ønske, at man satte Jagttidens Indgang endnu længere frem end til 1. August, jeg kunde tænke mig til 1. Juli, thi Regnsproven yngler højt oppe mod Nord, og allerede i Slutningen af Juni har vi Regnsproven tilbage paa Træk mod Syd. Saa gaar Trækket i Juli, August og Sep-

tember og er omtrent tilendebragt ved Slutningen af September, og saa er det for øvrigt ligegyldigt, om man sætter Slutningen af Januar, December eller November, naar man kun, som Ministerens Forslag gaar ud paa — men det er ogsaa det eneste Punkt, hvor han foreslaar en virkelig Fredning af Vildt —, undlader at lade den skyde om Foraaret. Men jeg mener, at man i et civiliseret Samfund som vort skal bestræbe sig for ikke at eftertrægte Fuglene i den Periode, hvor de søger til deres Rugeplads. Naar Regnsproven kommer herop om Foraaret, søger den til sin Rugeplads, som ligger noget højere mod Nord end Danmark, men blev den ikke jaget her, vil jeg antage, at den ogsaa vilde fæste Bo her; saa havde vi den Pryd mere i vort Samfund, og det vilde mange Gange opveje det Tab, som kunde følge af, at vi ikke havde Lov til at skyde den om Foraaret.

For Agerhøns og Fasaner foreslaar Ministeren, at Jagten skal gaa ind paa samme Dag, nemlig den 24. September, samme Dag, som Harejagten gaar ind. Dette Forhold kan der diskuteres om i det uendelige, der er sikkert overordentlig mange forskellige Opfattelser, men jeg maa dog mene, at af rent dyrevenlige Hensyn bør man beholde de tre Dages Forskel, som der nu er paa Indgangen af Jagten paa Agerhøns, Fasaner og Harer. Man giver, om jeg saa maa sige, Fasanerne og Harerne en lille Avis om, at nu gælder det Pelsen, idet man gaar tre Dage paa Agerhønsjagt. Saa ved de: Nu er Skytterne sluppet løs, om faa Dage gaar det ud over os med. De har et lille Tidrum til at dække sig i. Og dette, at lade Jagten gaa ind paa samme Dag, den 24. September, betyder efter min Mening, at det vil gaa ud over en Mængde Fasankyllinger, som aldeles ikke er noget værd, som er alt for smaa. Men naar de tre Dages Jagt paa Agerhøns er overstaaet, er disse som Regel allerede blevet saa „flygtige“, at man ikke længere med Rette kan tage fejl af en Fasankylling og en Agerhøne. Selvfølgelig kan en Jæger skyde den, hvis han hører til de rovgridske Mennesker, der skyder efter alt, hvad der flyver indenfor et Bøsseskuds Afstand, men en virkelig Jæger kan ikke af en Fejltagelse gaa hen og skyde en Fasankylling. Men det kan ske for den bedste, naar den flyver op sammen med en Flok Høns, at han kan komme til at skyde den i Perioden lige efter, at Agerhønsjagten er gaaet ind. Jeg er derfor nærmest tilbøjelig til at sige: Lad os beholde det, vi har, en Bessermachen tror jeg ikke er paa sin Plads i dette Tilfælde. Men kan der blive Enighed